

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4104/2023
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против туженог А.Д. за осигурање „Generali osiguranje Srbija“ из Новог Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3063/22 од 13.10.2022. године, у седници одржаној 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3063/22 од 13.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1541/18 од 01.04.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од укупно 171.327,00 динара и то: на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности 62.475,00 динара, на име претрпљених физичких болова 56.000,00 динара, на име претрпљеног страха 12.852,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености 40.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 01.04.2022. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за преостали део од досуђеног до траженог укупног износа од 2.248.673,00 динара и то: за износ од још 1.487.525,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности; од још 244.000,00 динара на име претрпљених физичких болова; од још 157.148,00 динара на име претрпљеног страха и од још 360.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због наружености, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да му на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде исплати износ од 1.802.194,80 динара, са законском затезном каматом почев од 15.09.2021. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату преосталог дела на име накнаде материјалне штете преко досуђеног износа од 1.802.194,80 динара до траженог износа од 1.825.236,56 динара за износ од још 23.041,76 динара, са законском затезном каматом, као неоснован. Ставом петим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 483.086,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Ставом шестим изреке, одбијен је захтев за исплату законске затезне камате почев од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 3063/22 од 13.10.2022. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 1541/18 од 01.04.2022. године, у ставу првом изреке и у делу става другог изреке, којом је одбијен као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од још 1.476.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од још 220.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од још 127.150,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености износ од још 350.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 01.04.2022. године па до исплате, а жалбе тужиоца и туженог су у том делу одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П 1541/18 од 01.04.2022. године, у преосталом делу става другог изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед умањења животне активности исплати износ од још 11.525,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од још 24.000,00 динара, за претрпљени страх износ од још 29.998,00 динара и за претрпљене душевне болове услед наружености износ од још 10.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 01.04.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, укинута је пресуда Вишег суда у Београду П 1541/18 од 01.04.2022. године, у ставу трећем и петом изреке и у том делу је предмет враћен истом суду на поновно суђење.

Против става првог и другог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, на основу одредбе члана 403. став 2. Закона о парничном поступку, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца, применом одредбе члана 410. став 2. тач. 4. и 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. То значи да је ревизија дозвољена против преиначујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену (став 2. изреке). Међутим, тим делом правноснажне пресуде тужени је обавезан да тужиоцу исплати више износе на име накнаде нематеријалне штете од износа признатих првостепеном пресудом, што значи да је тужилац, у том делу, успео у другостепеном поступку, па нема правни интерес за подношење ревизије против преиначујућег дела правноснажне пресуде на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 18.08.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 1.975.150,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца изјављена против става првог изреке другостепене пресуде такође није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. у вези одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**